

Výroční zpráva
Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy
o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.,
o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Za kalendářní rok 2022

Stručný přehled	
počet podaných žádostí o informace	154
počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti / z toho částečné odmítnutí	23/14
počet podaných rozkladů proti rozhodnutí	2
počet soudních rozsudků ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace	2
počet poskytnutých výhradních licencí	0
počet stížností podaných podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb.	9

Údaje ve smyslu § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“):

a) počet podaných žádostí o informace a počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti

V roce 2022 bylo podáno celkem 154 žádostí o informace. O odmítnutí žádosti bylo Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“) rozhodnuto ve 23 případech (z toho ve 14 případech bylo vydáno rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti).

b) počet podaných odvolání proti rozhodnutí

V roce 2022 byly podány 2 rozklady proti rozhodnutí ministerstva o odmítnutí žádosti.

c) opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace a přehled všech výdajů, které povinný subjekt vynaložil v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle zákona č. 106/1999 Sb., a to včetně nákladů na své vlastní zaměstnance a nákladů na právní zastoupení

V roce 2022 bylo soudem rozhodnuto v následujících věcech, v nichž ministerstvo vystupovalo jako žalovaný a nadřízený orgán jiného povinného subjektu:

— Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2022, sp. zn. 4 As 314/2021

Opis podstatné části rozsudku: „Lze tedy shrnout, že ministerstvo sice vykonává vůči Centru [Centru pro zjišťování výsledků vzdělávání] významnou kontrolní a řídicí roli, ta se však omezuje v zásadě na finanční otázky, zatímco v oboru své hlavní činnosti má tato organizace vysokou míru autonomie, do níž lze zasahovat jen způsobem stanoveným zákonem (zejména rozpočtovými pravidly a zákonem o státním majetku). Tyto 'zásahy' se však omezují takřka výlučně na otázky hospodaření s rozpočtovými prostředky a případná rozhodnutí personální (ministr školství jmenuje a odvolává ředitele Centra). Jinak řečeno, právní předpisy nestanoví žádné konkrétní zásahy, kterými by ministerstvo mohlo přímo ovlivnit činnosti vykonávané Centrem v souladu s jeho právními předpisy a zřizovací listinou stanovenými povinnostmi a úkoly.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47, č. 3104/2014 Sb. NSS, současně platí, že 'přezkoumání výsledků maturitní zkoušky je koncipováno jako zcela samostatné řízení, které má charakter jakéhosi quasi-opravného řízení, a lze jej zahájit pouze na žádost dotčeného žáka (nikoli z moci úřední) a pouze ve velmi krátké lhůtě (5 respektive 8 dnů).' Přezkoumání výsledku maturitní zkoušky je institutem sui generis upraveným školským zákonem, tedy postupem správního orgánu, jehož výsledkem je však rozhodnutí o právech žáka, které vydává ministerstvo. Jinak řečeno až rozhodnutí ('vyrozumění') o žádosti o přezkoumání výsledku části maturitní zkoušky konané formou didaktického testu podle § 82 odst. 3 školského zákona je třeba považovat za rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s. Z uvedeného tak vyplývá, že Centrum nevykonává (vyjma rozhodování ve věcech podle informačního zákona) vrchnostenskou správu, přičemž řízení zahájené na základě § 82 odst. 2 školského zákona je nutno považovat za samostatné opravné řízení, nikoli za přímý zásah ministerstva do činnosti Centra prostřednictvím dozorové pravomoci.“

Ministerstvo tak nad Centrem vykonává řídicí a kontrolní roli pouze ve velmi omezené míře, jen ve finančním a organizačním smyslu, zatímco jiným způsobem nemůže do jeho činnosti přímo zasahovat. Taková úloha 'dohledu' pak nepostačí pro naplnění kritéria 'dozoru' podle § 178 odst. 1 správního řádu (srov. rozhodnutí ve věci CzechTourism). Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ministerstvo není nadřízeným orgánem Centra podle § 178 odst. 1 správního řádu, jelikož nad ním nevykonává dozor. Nejvyšší správní soud současně vzhledem k výše uvedenému ve shodě s městským soudem uzavírá, že Centrum nebylo pověřeno ministerstvem k výkonu veřejné správy vrchnostenským způsobem. Ministerstvo tak není nadřízeným orgánem Centra ani podle § 178 odst. 2 správního řádu. Vydalo-li tedy žalobou napadené rozhodnutí ministerstvo, jedná se podle § 77 správního řádu o nicotné správní rozhodnutí pro absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu. O odvolání proti rozhodnutí Centra o odmítnutí žádosti stěžovatele o informace tak měl rozhodovat jeho ředitel, jak vyplývá z tehdejšího znění § 20 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 178 správního řádu.“

— Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 9. 2022, sp. zn. 17 A 83/2020

Opis podstatné části rozsudku: „Podle § 20 odst. 5 InfZ, ve znění od 24. 4. 2019, nelze-li podle § 178 správního řádu nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad pro ochranu osobních údajů. Poněvadž žalovaný není ve smyslu § 178 správního orgánu [pozn.: myšleno správního řádu] nadřízeným prvostupňového orgánu [Centra pro zjišťování výsledků vzdělávání] (a nelze určit ani jiný správní orgán dle tohoto ustanovení coby nadřízený prvostupňovému orgánu), měl o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí rozhodovat Úřad pro ochranu osobních údajů. Napadené rozhodnutí je tudíž nicotné pro absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu – žalovaného.“

Ministerstvo nevyužívá v souvislosti se soudními spory týkající se zákona č. 106/1999 Sb. služeb žádné advokátní kanceláře.

d) výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí výhradní licence

Nebyly poskytnuty žádné výhradní licence.

e) počet stížností podaných podle § 16a, důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení

V roce 2022 bylo podáno řádně celkem 9 stížností ve smyslu § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Ve 4 případech byla stížnost podána z důvodu, že žadatel neobdržel ve lhůtě pro vyřízení žádosti všechny požadované informace nebo rozhodnutí o odmítnutí žádosti, přičemž po podání stížnosti byla věc vyřízena v autoremeduře.

V 1 případě byla stížnost podána z důvodu, že žadatel neobdržel ve lhůtě pro vyřízení žádosti všechny požadované informace nebo rozhodnutí o odmítnutí žádosti, přičemž nadřízený orgán ministerstva přikázal ministerstvu žádost o informace vyřídit ve lhůtě 15 dnů.

V 1 případě byla stížnost směřována proti výši úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání a zpracování informací, ale byla shledána nadřízeným orgánem jako opožděná.

Ve 2 případech byla stížnost podána z důvodu, že žadatel neobdržel ve lhůtě pro vyřízení žádosti všechny požadované informace nebo rozhodnutí o odmítnutí žádosti, avšak nadřízený orgán stížnost vyhodnotil jako nedůvodnou a postup ministerstva potvrdil.

V 1 případě byla stížnost podána z důvodu, že žadatel nesouhlasil s odložením žádosti, nicméně nadřízený orgán stížnost vyhodnotil jako nedůvodnou a postup ministerstva potvrdil.